

OBRAZLOŽENJE

Na savjetovanju o suradnji gospodarstva i inspekcije zaštite okoliša definirani su sljedeći problemi:

1. Jedna od vrsta otpada koje nastaju u gospodarstvu je i komunalni otpad koji se prema sastavu ne razlikuje od otpada iz kućanstva te je prema Zakonu o otpadu (NN 178/04, 153/05, 111/06, 60/08, 87/09, članak 3. stavak 1. točka 2.) definiran kao komunalni otpad i prema Uredbi o kategorijama, vrstama i klasifikaciji otpada s katalogom otpada i listom opasnog otpada (NN 50/05, 39/09, Katalog otpada) dodijeljen mu je ključni broj 200301 s nazivom – miješani komunalni otpad. Uočeni su primjeri da inspekcija ne priznaje mogućnost nastanka komunalnog otpada u gospodarstvu te je ono prisiljeno dodatno razvrstavati ovaj otpad, tražiti dodatne analize i voditi prateće listove za otpad koji jest komunalni, nastaje u poduzeću kao komunalni otpad te se tako i tretira, odnosno završava na komunalnom odlagalištu. Dodatne procedure nepotrebno poskupljuju poslovanje dok u praksi ovaj otpad završava na komunalnom otpadu, po sastavu je komunalni otpad te bi ga tako trebalo i voditi i tretirati.
2. Neriješenost pojedinih slučajeva kroz propise omogućava inspektorima različita tumačenja. Na primjer, tretiranje ponovno upotrebljivih upijajućih materijala kao otpad, prisiljava gospodarstvo da prelazi na staru praksu korištenja upijajućih materijala koji se ne mogu ponovno koristiti, povećava troškove i količinu otpada.
3. Uočeno je da često dolazi do preklapanja nadležnosti inspekcija gospodarstva, zaštite okoliša, vodopravnih inspektora i drugih te često dolazi do kontradiktornih uputa koje gospodarstvo ne može provesti. Umjesto da se ovi problemi riješe suradnjom nadležnih ministarstava, rješavanje ovih problema prepušta se gospodarskim subjektima koji sami moraju tražiti rješenja za oprečne zahtjeve što dovodi do povećanja troškova poslovanja gospodarstva, ali ne i do učinkovitog iznalaženja rješenja.
4. Potrebno je poraditi na ravnomjernijoj zastupljenosti inspekcijskih nadzora kod svih gospodarskih subjekata jer je dojam u gospodarstvu da se neravnomjerno tretiraju pojedini gospodarski subjekti te da se sukladno od nekih traži i više od zakonom propisanog dok se drugima gleda kroz prste. Ovakav pristup gospodarstvo stavlja u neravnopravan položaj na tržištu jer od nekih zahtjeva dodatne troškove prilagodbe, a drugima dozvoljava da posluju mimo zakona.